

küssisin ma jálle. „„Jah, jah, waesid jah!““
oli laste vastus. — Noh, siis tulletage me-
le, käs teab mõnda leske, kellel lapsed tagga
ja pudus fá? — Üks veike tütarlaps tõu-
sis üllesse ja ütles: „„Meie saunaas ellab
üks waene less naene nelja lopsega — nim-
me nenda ja nenda.““ — Nüüd tõusid veel
mitto üllesse ja nimmetasid sedda ja sedda.
Meie vallitsemise 2 keige waesemat välja.
Mis peame neile nüüd ostma? — „„Eks
leiba!““ — No hea ful, leiba. Kumma-
gile ostsimi nüüd pâtsi leiba, 30 kopp., kum-
magile $\frac{1}{2}$ nael vâid 15 kopp., ja kumma-
gile 3 topi pima, 9 kopp. Oh sedda laste
rõmo! Nemmad vâisid ka nattuke head
tehha, se alas mitmele wee silma. Mul en-
nesel polnud se ka enam kaugel. — Keel-
tohtsid nüüd minna kätte vima. Piddime
liiske heitma ja nenda saatimine 3 last kum-
magi lesse jure. Melega jätsin ma veel 7
kopp. järrele. Lapsed, mis m'e nedega te-
me? Küssisin minna. Kas panneme tagga-
varrafs, kui jálle sellesarnast juhtub? —

„„Jah, pange, mele tome párrast veel ju-
re!““ — Mo hea ful lapsed, ma pannen
neid ka sia folikappi seisma. Kasvago, nem-
mad sureks hulgaks ja römustago waeste sùd-
damed! — „„Tõdeste nisuggust rõmo lastega liggi tun-
da, on enam wåårt, kuida sured sagid.
Agga sadab ka lastele suremat passo, kui
pitkad maenitsused kus tõt tagga ei olle.
Üks nisuggune tund kalub enam, kui terve
katekismus, kui se muido — peas on. Peak-
sid koolmeistrid selle peale mótlema! —
Mad on neid tuhhat tânnoga árra saatnud
ning keige teistele paljo tuhhat terwist läkki-
tanud. Mad olla rõmo párrast üsna nutnud;
fest teisel neist ei olla tânnu enam ei kuiwa
egga märga omma lastele anda olnud. Môl-
lemad olla neid Jummala inglîks nimmeta-
nud, sedda neile hâdda aial abbiiks sadetud.
Sôbber, nisuggune assi on koolmeistri keige
maggusam rõõm, kui ennesele sedda móistab
walmistada. Sâhherdused teud jáwad nago
takjas lapse sùddamesse finnt. Ma tean